

ψημένος

ψημένος, -η, -ο, επίθ. [μτχ. του ρ. ψήνω], ψημένος. **1.** που είναι πεπεισμένος για κάτι και ως εκ τούτου έτοιμος να ενεργήσει: «είναι ψημένος ο διευθυντής της τράπεζας και θα σου δώσει το δάνειο για την επένδυση που θέλεις να κάνεις». **2.** που είναι δασκαλεμένος: «τον έχω ψημένο για τη δίκη και θα πει ό,τι μας συμφέρει». **3.** που είναι δοκιμασμένος στις δυσκολίες, που είναι έμπειρος στη ζωή: «πέρασε πολλά βάσανα κι είναι ψημένος στη ζωή του». (Λαϊκό τραγούδι: τους **ψημένους** μάγκες ρώτησε, όπου μ' έχουνε τρομάξει, να σου πουν οι κουτσαβάκηδες ποια είν' η δική μου φτιάξη)·

- δεν τρώγεται ούτε ωμός ούτε ψημένος, βλ. λ. [ωμός](#)·

- είμαι ψημένος, (για παίχτες ταβλιού) έχω σωστά τοποθετημένα τα πούλια μου στην περιοχή εκείνη από τα οποία τα μαζεύω: «επειδή είμαι ψημένος, ό,τι ζαριά και να φέρνω, μπορώ να μαζεύω»·

- μου 'χει ψημένο το ψάρι στα χείλη, βλ. λ. [ψάρι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας